

ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਗਸਤੀਨ ਜਾਰਜ ਮਸੀਹ ਜੇ.

ਆਸ਼ਾ ਦੇਵੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ — ਜਵਾਬਦਾਰ

2010 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 4658

15 ਸਤੰਬਰ 2010

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 226—ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894—ਐੱਸ. 18—ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸੀਪਲ ਐਕਟ, 1911—ਸ. 192(2)- 1911 ਐਕਟ ਦੇ 192(2) ਅਧੀਨ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨਾ—ਉੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ-1894 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ- ਕੀ ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ। 1911 ਐਕਟ—ਹੋਲਡ, ਹਾਂ—ਐੱਸ. 1911 ਐਕਟ ਦਾ 224(2) ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ 1894 ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਛੁਹਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਲਾਗਤਾਂ ਸਮੇਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਜੋ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 192(1) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਰਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤੋਂ ਸਮੇਤ ਜਨਤਕ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਦੀ ਧਾਰਾ (4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ 'ਤੇ, ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮਤਲਬ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਿਗਮ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ 75% ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 14)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 224 ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ, ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਕਲਾਜ਼ (2) ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਛੁਹਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਲਈ ਅਦਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਿਸ ਦਾ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਐਕਟ, 1894 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 15)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ 17)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਵਿਵੇਕ ਗੋਇਲ, ਸੀ .

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਦੀਪਤੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੀਏਕਿਊ ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਰਾਹੁਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3।

ਆਗਸਟੀਨ ਜਾਰਜ ਮਸੀਹ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 4 ਮਾਰਚ, 2009 (ਅਨੁਲੱਗ P-7) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 2, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 5 . ਅਗਸਤ, 1991 ਦੁਆਰਾ ਚਲੇ ਗਏ

ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ, 1894 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ, 1894 ਉਸ ਐਕਵਾਇਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ 192 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਵੱਲੋਂ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਨੰਬਰ 3 ਭਾਗ 2, ਬਠਿੰਡਾ ਅਧੀਨ 100 ਚੌੜੀ ਸੜਕ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(2) ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 29 ਜੁਲਾਈ, 1975 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਬਠਿੰਡਾ ਦੀ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 1776, ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 2453/3/1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 192 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 1982-83 ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 192(2) ਅਧੀਨ 100' ਚੌੜੀ ਸੜਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਏਰੀਆ ਨੰਬਰ 3 ਭਾਗ 2 ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ (ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 'ਮਿਊਂਸੀਪਲ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ) ਇਸ ਸਕੀਮ ਬਾਰੇ 22 ਮਈ, 1979 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਕੀਮ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਮਰੱਥ 'ਅਥਾਰਟੀ' ਅੱਗੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, - ਮਿਤੀ 12

ਸਤੰਬਰ, 1979 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ (ਅਨੁਲੱਗ ਪੀ-2) ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ 25% ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੇਤਰ. 18 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਲੈਕਟਰ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 31 ਅਗਸਤ, 1989 ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। . 26.50 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਅਤੇ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1990 ਦੇ ਵਿਡੀਓ ਆਰਡਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 25% ਜ਼ਮੀਨ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਭਾਵ 144 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਲਈ 3,016 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਰਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ 9 ਜੁਲਾਈ, 1991 ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਨੰਬਰ 850297 ਰਾਹੀਂ ਵੰਡੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਪਰ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ।

(3) ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਅਤੇ 25% ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ 05 ਅਗਸਤ, 1991 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਪੀ-3)। ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੁੱਲ 192 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਜੋ ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। 500 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਦਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਬਠਿੰਡਾ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 4 ਫਰਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 439 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ ਸਹੀ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ।

(4) ਮਤੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਮੇਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 5 ਮਈ, 1994 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਕਲੈਕਟਰ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਲੈਕਟਰ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ ਰਿਸਪੋਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਮਤੇ ਸਮੇਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਸਬੰਧਤ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਦਫਤਰ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਾਇਕ ਤੋਂ

ਰਾਏ ਲਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਗਰ ਨਿਗਮ 1991 ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਿਓ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਰਾਏ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,— 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਪੱਤਰ *ਰਾਹੀਂ*। ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 15 ਨਵੰਬਰ, 1999 (ਅਨੁਲੱਗ P-5) ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(5) ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 2007 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 16728 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ (ਅਨੁਲੱਗ P-3)

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ, ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦੇਣ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ”

(6) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 4 ਦਸੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ (ਅਨੁਲੱਗ P-6) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਬਠਿੰਡਾ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 30 ਜਨਵਰੀ, 2009 ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਮਿਤੀ 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਬਠਿੰਡਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਰੱਦ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਟ, 1894 ਅਧੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 192 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 224(2) ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (ਅਨੁਲੱਗ ਪੀ-7) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ।

(8) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਲ 1991 ਵਿੱਚ 3,816 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਅਤੇ laches ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਭਾਵ ਧਾਰਾ 192(1)(c) ਦੇ ਤਹਿਤ 100' ਚੌੜੀ ਸੜਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ, 1894 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਦਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(10) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ 3,816 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ, ਮਿਤੀ 10 ਫਰਵਰੀ, 1986 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ, ਉਸ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ @ Rs. 250 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼, ਜਦੋਂ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ 26.50 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ 9 ਜੁਲਾਈ 1991 ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਨੰਬਰ 850297 ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਤੁਰੰਤ 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਨੂੰ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਮੰਗਣ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੂੰ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-3), ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ @ ਰੁਪਏ। 500 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼, ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ 25% ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਧਾਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 192 (2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(11) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਠੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 9 ਜੁਲਾਈ, 1991 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ

ਹੈ। ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਲ 2007 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਿਤੀ 5 ਅਗਸਤ, 1991, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 4 ਮਾਰਚ, 2009 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ (ਅਨੁਲੱਗ P-7)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਾਵ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ।

(12) ਸਵਾਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, "ਕੀ 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਨੂੰ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਜਦੋਂ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਕਟ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਅਧੀਨ?"

(13) ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 192 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 224 ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

192. ਬਿਲਡਿੰਗ ਸਕੀਮ।- (1) ਕਮੇਟੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਉਸਾਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਅਣ-ਬਿਲਟ ਲਈ ਇੱਕ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ। ਉਹ ਖੇਤਰ ਜੋ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ:-

- (a) ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:
- (b) ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲੀ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਲਾਈਨ ਦਾ ਨੁਸਖਾ; ਅਤੇ
- (c) ਅਜਿਹੇ ਅਣ-ਉਸਾਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ

ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੁੱਲ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਪੈਂਤੀ ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਜਿਹੇ ਅਣਬਣਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ 25 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

- (2) ਜਦੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸਕੀਮ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ।
- (3) ਕਮੇਟੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਜਿਹੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦੁਬਾਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮੁੜ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗਾ, ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਮੁੜ-ਸਪੁਰਦਗੀ।
- (4) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਮੇਟੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ

ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸਕੀਮ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਡਿਪਟੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ ਜੋ ਉਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇਗਾ।

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਕੀਮ ਦੀ ਲਾਗਤ ਜਾਂ ਲਾਗਤ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

- (5) ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਬਾਰੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਕੀਮ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(224) ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ।—(1) ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ, ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗੀ। ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਿੱਥੇ ਕਮੇਟੀ, ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਖੁਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

- (2) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਛੁਹਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ, ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ, ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(14) ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 192(1) ਦੀ ਪਰਿਸ਼ੁਭਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਰਕਮ, ਜੋ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤੋਂ ਸਮੇਤ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (4) ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ 'ਤੇ

ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ, ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮਤਲਬ ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ 75% ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(15) ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 224 ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ, ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਕਲਾਜ਼ (2) ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਛੁਹਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਲਈ ਅਦਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਨਿਪਟਾਰਾ

ਜਿਸ ਦਾ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਐਕਟ, 1894 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(16) ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਛੁਹਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਖਾਸ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਐਕਟ, 1894 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 1894 ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਗ੍ਰਹਿਣ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 224 (2) ਖੁਦ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਛੁਹਣ ਵਾਲਾ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਜਾਗਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੀਮਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 224(2) ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।

(17) ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 1894 ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਛੁਹਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, 1911, ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹੇਗੀ।

(18) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 4 ਮਾਰਚ, 2009 ਦੇ ਪੱਤਰ (ਅੰਕਸ਼ਾ P-7) ਦੁਆਰਾ, ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। .

(19) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਬਠਿੰਡਾ-ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 4 ਮਾਰਚ, 2009 (ਅਨੁਲੱਗ P-7) ਦਾ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 'ਤੇ 10,000 ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(20) ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ 1

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ